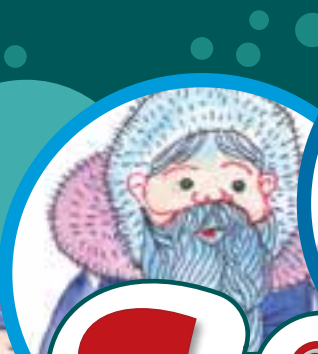

Szivárvány

2016. JANUÁR • XXXVII. ÉVFOLYAM • 391. SZÁM

1.

DÖME ZSUZSA

Szilveszterkor

Ez van mindig, mindenkor,
ilyenkor szilveszterkor:
jéggé fagy a pocsolya,
megdermed a kocsonya,

pezsgő pezseg, pohár kocc,
kölyökpezsgő – meg se kotty.
Hajnaltájban tombol a
zenebona, tombola,

hejehuja, dal, lárma,
dirreg-durrog petárda,
szikrákat szór fönn az ég.
Ne menj, ne menj haza még!

Hozzon a 2016-os
év egészséget,
vidámságot, békét!

SZŐCS MARGIT

Körhinta

E körhintát sárkány hajtja,
tizenketten ülnek rajta:

Jégcsaporrú
Január,

Didergető
December.

Fagyottfülű
Február,

Napbújtató
November,

Meleghintő
Március,

Ólalkodó
Október,

Ábrándozó
Április,

Szőlőszemű
Szeptember,

Mézpergető
Május,

Aszalódó
Augusztus,

Játszadozó
Június,

Jövő-menő
Július,

Minden újabb körhöz érve
koccintanak az Újévre.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Aranysörény

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer a lóistállóban három csikó: egy almásderes, egy fakó meg egy pejko.

Mindhárman a legelőn nőttek, ügyesedtek, esztendőre három szép csődörre cseperedtek.

Az első kettő betanult hátaslónak. Az almásderes hamarosan úgy futott a lovasával, mint a sebes szél. A fakó akkorákat ugrott,

mint a nagykapu. Büszkék is voltak a tudományukra!

Csak a pejko nem akart megkomolyodni. Egyre a mezőn kergetőzött három játszótársával: a kóbor kutyával, a barátlepkével meg a vándor vadkacsával.

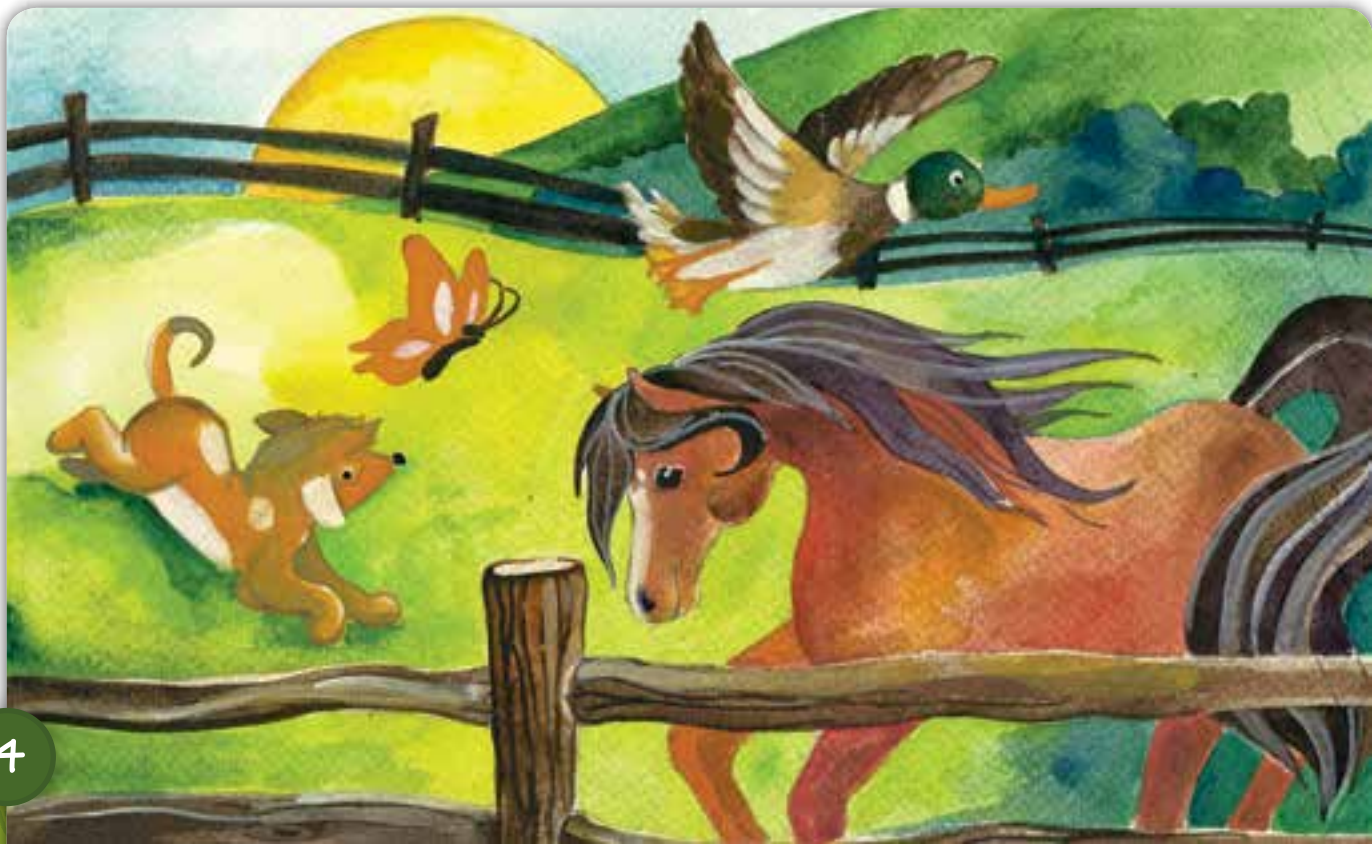
– Mikor nő már be a fejed lágya?! – dorgálta az almásderes.

– Végy példát rólunk! Tanuljál! – intette a fakó.

Ám a pejko csak a sörényét rázta:

– Engem a barátaim tanítanak!

– Szép kis tanítók, nyi-ha-ha-ha! – hahotázott az almásderes meg a fakó. – Egy kó-

bor kutya! Egy barátlepke! Egy vándor vadkacsa! Nyi-ha-ha-ha! – és nem foglalkoztak többet a pejkövel.

Egy nap új kanca érkezett az istállóba. Karcsú volt a lába, kecses a nyaka, aranyszín a sörénye. A három csődörnek nagyot dobant a szíve. Mindhárman úgy érezték, hogy csakis Aransörény lehet az életük párja.

– Ha meglátja, hogy milyen gyorsan tudok futni, úgys én leszek a nyertes! – gondolta az almásderes.

– Ha meglátja, hogy milyen nagyot tudok ugrani, úgys én kellem neki! – gondolta a fakó.

– Ha engem választana, én boldoggá tenném őt! – sóhajtotta a pejko.

Aransörény alighanem kitalálta a három csődör gondolatát, mert kihirdette az istállóban, hogy ahhoz megy feleségül, aki megfejti az ő furfangos versét:

*Tágas istállóban tizenkettő a ló,
mind a tizenkettő más névre hallgató,
amék névben „r” van, a ló zord és nedves,
amék névben „r” nincs, az a ló mind kedves.*

– Ez is valami?! – gondolta az almásderes. Futott kettőt, hogy Aransörény ráismerjen, aztán megállt a kanca előtt:

– Halld a megfejtést, Aransörény! Egy istállóban tizenkét ló van. A csődörök nevében ott az „r” – azok mind harciaskodók. A kancák nevében nincs „r” – azok mind kedvesek. Légy a feleségem!

Ám Aransörény a fejét ingatta:

– Nem jó a megfejtés, almásderes!

– Na, majd én! – lépett elő a fakó. Ugrott kettőt, hogy Aransörény ráismerjen, aztán megállt a kanca előtt:

– Íme a megfejtés, Aransörény! Egy istállóban tizenkét ló van. A betöretlenek nevében ott az „r” – azok mind harciaskodók. A hátraslovak nevében nincsen „r” – azok mind kedvesek. És most légy a feleségem!

Ám Aransörény csak a fejét ingatta:

– Nem jó a megfejtés, fakó! – Körülpillantott, hogy jön-e a harmadik csődör. A pejko azonban messze járt. Barátait szölongatta a mezőn:

– Kóbor kutya! Barátlepke! Vándor vadkacsa!

Futva, suhanva érkezett mind a három. A pejko elmondta nekik Aransörény furfangos versét. Arra a kutya is, a lepke is meg a kacska is válaszolt valamit. Hogy mit, azt nem tudom, mert suttogva mondták. Annyi bizonyos, hogy a pejko szempillantással később megállt Aransörény előtt:

– Itt a megfejtés, Aransörény! A versedet így kell érteni: A tágas istálló: az eszten-dő. A tizenkét ló: a tizenkét hónap. Nyolc hó-nap nevében van „r” – ezek mind hűvösek, nedvesek. Csak négy hónap nevében nin-csen „r”: május, június, július, augusztus –

ezek mind kedvesek. Ez a megfejtésem, Aransörény! És most, ha te is úgy akard, légy a párom!

– Jó a megfejtésed, pejko! – bólintott mosolyogva Aransörény. – Jó tanítóid voltak, rád merem bízni az életemet. A párod leszek!

Még aznap egymásé lettek, s attól fogva mind a mai napig együtt élnek. A kóbor kutyát, a barátlepkét meg a vándor vadkacsát gyakran felkeresik, s olyankor együtt kergetőznek.

Ha a mezőn jártok, még meg is láthatjátok őket!

A magyarok annyira szeretik, ismerik a lovakat,
hogy csak a szőrük színe szerint legalább százhusz
nevet adtak nekik.

Kösd össze a lovat a nevével.

ALMÁSDERES

HÓKA

FAKÓ

CSILLAGOS
HOMLOKÚ

PEJKÓ

KESELY LÁBÚ

Kajtár Ágnes,
Csíkdánfalva

Budai Petra,
Szilágysomlyó

SZŐCS MARGIT

Káposzta

Korán kelő, nyughatatlan fuvallat rázogatta Káposzta szoknyáját: játszani akart vele. De Káposzta rá sem hederített, mert éppen egy tócsa fölé hajolva bámulta a tükörképét.

Folt hátán folt,
tű benne sosem volt.

Alighogy felszáradt a harmat, az ösvény irányából mély zengésű hang köszönt rá:

– Jó reggelt, szépségem, gyere velem, légy a mátkám, bálba viszlek, hintó vár ránk.

– Jövök, jövök, csak felveszem ünneplő szoknyám – válaszolta Káposzta, és pillantásra sem méltatva kérőjét, komótosan öltözködni kezdett. Erre-arra igazgatta magán zöld szoknyáját a tükör előtt.

Dél felé a kérő elunta a várakozást, és továbbállt.

Másnap reggel egy cifra vándor útja keresztezte a kerti ösvényt. Káposztán kacé-

ran gömbölyödtek a harmatcseppek. A vándor azonnal beleszeretett, és bókokkal árasztotta el:

– Nincs tenálad bodrosabb, bájosabb a földkerekségen! Jöjj velem hát, légy a párom, szecska, gyalu és sarvaló válasszon el egymástól.

– Jövök, jövök, csak felöltöm legszebb szoknyám – kiáltotta Káposzta.

Öltözködött is szaporán, de pillantása tükrére tévedt, és megfélekezett a vőlegényéről.

A vándor kitartoan álldogált, tikkadozott a hőségben, ám estére kelve a türelme elapadt. Sarkon fordult, és magára hagyta a hiúságába gabalyodott teremtest.

Így ment ez egész nyáron át. Az udvarlók jöhettek, mehettek, epekedhettek, mert Káposztát csak selyem-, bársony-, brokát-, tafota-, batiszt-, puplin-, krepp-, karton-, flannelszoknyái érdekelték. Mire megjött a tirkirtarka ősz, nem kevesebb, mint hetvenhárom szoknyában álldogált a kert közepén.

Dereka megvastagodott, mozgása elnehezedett. A szoknya-rengetegtől már hajlázni sem bírt. Tükrére levélszőnyeg telepedett. Pártában maradt fejjel, búsan sóhajtozva kémlelte az eget.

Hogy mi történt azóta Káposztával? Csak ritkán hallani róla.

Legutóbb az a hír járta, hogy reumáját kezelteti. A tél beállta óta egy sósfürdőben savanyodik.

**Kiáltja az egylábú,
jöjj ki csak, te kétlábú,
mert megesz a négylábú!**
(káposzta, ember, kecske)

VASS JÓZSEF rajzai

**Nyáron kert likán kukucsol,
télen vízben lubickol.**

LÁSZLÓ NOÉMI

Téli táj

Fehér az ágyás, mint az abrosz.
Kemény a víz, nem száll a naphoz.
Az ághegy szürke, fekete,
néma a kutak kereke.

A tisztás omlós, hús cipó,
foszló kenyérbél még a hó.
Kopog a tócsa, mint tükör,
mit fél kavics is összetör.
Bedől az ég, recseg-ropog,
hasítják szilánkos fagyok.
A nap vakító gomolyája
lassítva hull a láthatárra.

TÓTH ÁGNES

Tél anyó

Fehér gyöngyből varr nyakéket
Tél anyó a fákra.
Deret, ködöt, hófagylaltot
készít uzsonnára.
Ha elfárad, hajnaltájban
ködben szaunázik,
ereszünről tör jégcsapot,
azon furulyázik.

KÁNYÁDI SÁNDOR

Ül a tél a hegy tetején

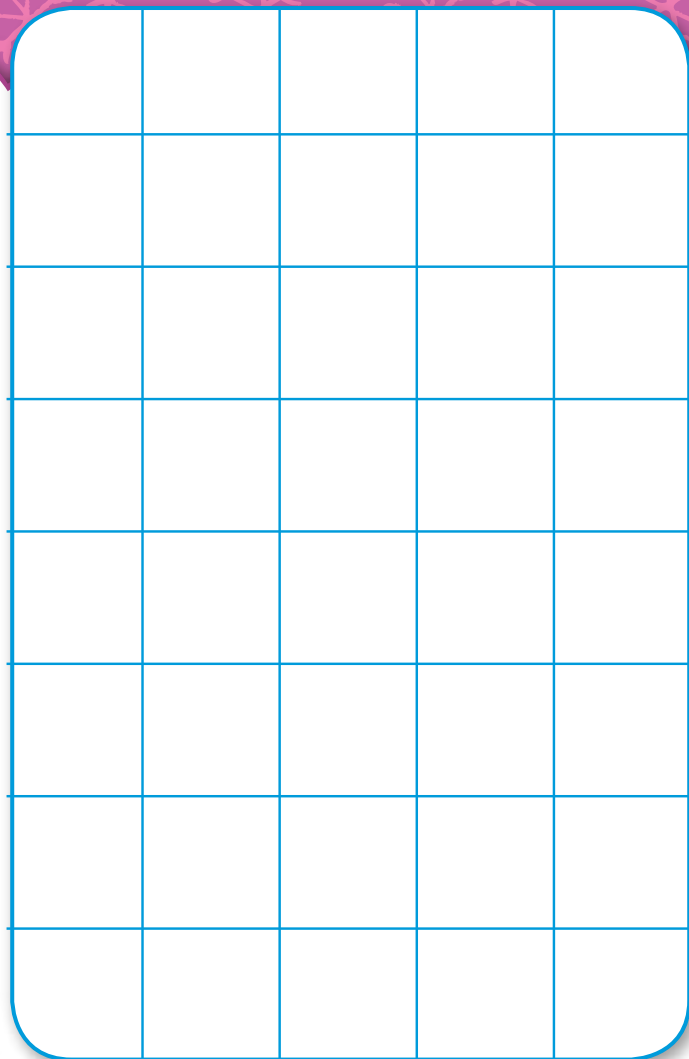
Ül a tél a hegy tetején.
Fehér kucsma van a fején.
A hátán meg fehér suba.
Készülődik a faluba.
Tápaszkodik, fölkel, s jövet
fehér terveket szövöget.
Szórja, hinti, hol elhalad,
két marokkal a friss havat.
Fehéredik domb és lapály.
Olykor-olykor a tél megáll.
Gondos gazdaként széttekint,
aztán munkába fog megint.
Ahol kilátszik a vetés,
vet oda egy marokkal, és
mire a mi falunkba ér,
mögötte már minden fehér.
Egy kicsit még tipeg-topog,
befagyasztja a patakot.
Lepihen és a szürkület
csöndjében füstöt ereget.

FORRÓ ÁGNES rajza

Hóember

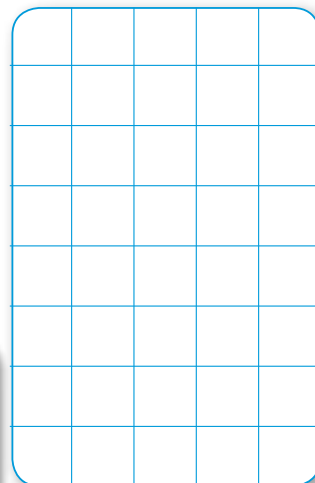
Ha a keze cirokseprű lenne,
Meg sem állna, havat sepregetne!
Hóembernek mosolygós a szája,
Megpuszilod, odafigy a szádra.

A nyilakat követve vezesd
a hóembert oda, ahol jól
érzi magát.

Ha havazik megnő,
ha süt a nap,
olvadozik.
A háló segítségével
növeszd nagyra, majd
kicsinyítsd le
a hóembert.

LÁNGI PÉTER

Maci

Fehér maci, honnan jöttél?
Ahol minden lyuk befagy,
s örök úr a hófúvó tél?
Talán jegesmedve vagy?

Sebaj, bundád selymes, puha,
s még az orrod is meleg,
mancsod nem karmol meg soha,
s összebújni jó veled.

Mi befűtünk, hogyha fagy!
Már örökre itt maradj!

Kösd össze a jegesmedvét
azokkal az állatokkal, gyerekek-
kel, akik hazájában, az Északi-
sarkon élnek.

Szivárvány körnaptár

Szép lassan fordul körbe az idő, akárcsak ez a szélforgó.

Telnek az órák, a napok, a hetek, a hónapok.

Vágd ki a hónapok páros rajzocskáit, hajtsd és ragaszd össze, fűzd cédnára, és egyenlő távolságban függeszd egy korong vagy gyűrű peremére.

Ha sikerül épp a középpontban felfüggesztened a korongot, és magasra felakasztanod, év-körhintád szépen forog majd.

Jégcsaporrú
Január

Meleghintő
Március

Fagyottfülű
Február

Ábrándozó
Április

Mézpergető
Május

Játszadozó
Június

Jövő-menő
Július

Aszalódó
Augusztus

Szőlőszemű
Szeptember

Didergető
December

Napbújtató
November

Ólálkodó
Október

MÓZES HUBA versei

Cinkék szállnak

Ablakon át
cinkék árnya
vetül fények
ágrajzára.

Nagy a nyüzsgés,
sürgés-forgás,
téli fagyban
nyár-zsibongás.

Csipke- bokor

Ki-bejár a szellő,
ilyen ez a szálló.
Madarak is ki-bejárnak,
örülnek a szállodának.

Számold meg, a két
oldalon összesen
hány madár repül,
és hány pihen.

Hány madár árnyéka
vetül az ablak-
párkányra?

Fesd egyformára
az azonos mintájú
rajzrészleteket.

Sorold fel, milyen
állatokat látsz,
és utánozd
a hangjukat.

BAK SÁRA rajzai

BIRTA-SZÉKELY NOÉMI

A kis hópehely

Egyszer volt, nem is olyan régen. Egy téli napon, fent a felhők között született egy picike hópehely. Kisebb volt a társainál, de mindeniknél szebb és ragyogóbb.

– Nahát, hogy te milyen gyönyörű vagy! – mondogatták neki csodálkozva a többiek.

– Köszönöm! – mondta a kis hópehely, aki egyáltalán nem érezte magát különlegesnek.

Nagyon szerette a pihe-puha felhőket, az otthonát, vidáman ugrándozott, hancúrozott ott a többi hópehellyel. De eljött az idő, amikor útra kellett kelni, mert minden hópehely útra kel egy szép napon. A kis hópehely szomorkodva nézte kedvenc felhőcskéjét, de nem volt mit tenni, hát elindult.

Szellőszárnyra telepedett, s az vitte, repítette házak, erdők, tengerek és hegyek fölött.

Gyönyörű tájak felett repült, de a legegyszerűbben egy magas hegycsúcs tetszett neki. Az otthonára emlékeztette. Fehér volt és puha, mint a vattacukor.

Arra gondolt, milyen jó lenne oda lesni, ott sokáig nem olvadna el, de a szellő tovább repítette, egyre közelebb a

föld felszíne felé. Ahogy közeledtek, a kis hópehely egy nagy házat látott, az udvarán sok gyermek szaladgált vidáman. Hógolyóztak, hóembert építettek, ugrándoztak, kacarásztak. Örültek a hónak.

– Itt a helyem – gondolta a kis hópehely, és már alig várta, hogy földet érjen.

Egy nagy hóbucka tetejére esett. Halk sírásra lett figyelmes. Egy fa mellett aprócska kisfiút látott. Megszólította. A kisfiú meglepetten nézett körbe. Megakadt a szeme a kis sziporkázó hópehelyen. Odament hozzá, és a tenyerébe vette. Még sosem látott ilyen csillogó hópehelyet. Hogy csiklandozta a tenyerét! Vidáman felkacagott, arcán már nyoma sem volt a szomorúságnak.

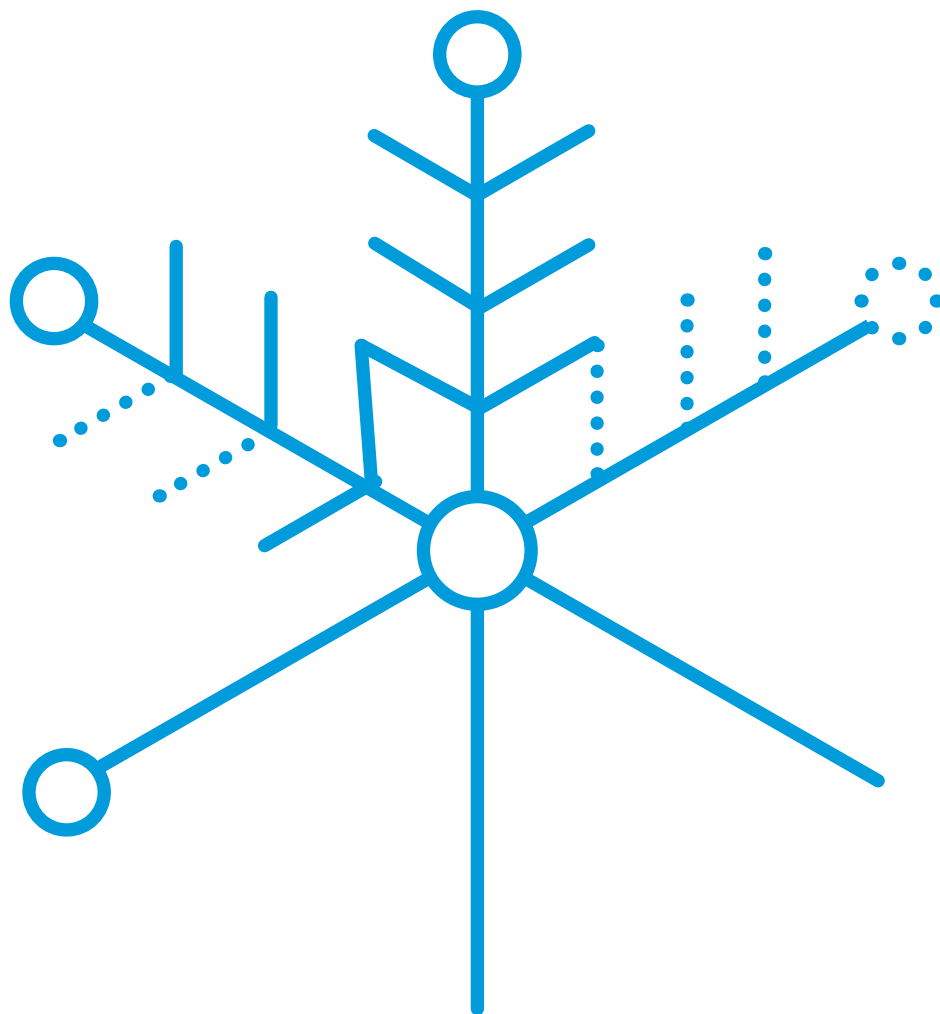
Nevetése átragadt a kis hópehelyre is, aki már nem vágyott az örökké havas hegycsúcsra, sem a hócsatázó gyerekek közé. Boldog volt, hogy vidámságot lopott egy szomorú kisfiú szívébe.

MÜLLER KATI rajza

Tudod, hogy nincs két egyforma hópehely? Mi mégis elrejtettünk egy ikerpárt erre a két oldalra. Keresd meg őket.

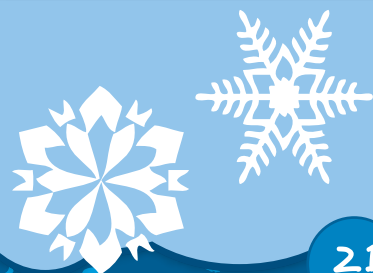

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Hópelyhek játéka

Szállingóznak békésen,
ringatja a szellő,
idelent már fehérül
szántó, mező, erdő.
Hancúroznak nevetve,
hullnak egyre-másra,
ráfeküsznek egyenként
a puha szántásra.
Egy kis pehely eltévelygett,
el is jött a vége,
íjedtében beleolvadt
anya tenyerébe.

**Légy fagykirály: tervezd
hópehelykristályt.
Mi elkezdjük,
te fejezd be a művet.**

FODOR SÁNDOR

Mogyoróharmat

Mivel már késő délutánra járt az idő, a vendég nem vágott neki a hazaútnak, különben sem érett még be a Tisztáson a Pitypang, és Tipetupa nem szeretett gyalogolni. Elfogadta Csipike meghívását, beköltözött az odújába, a házigazda pedig Kukucsival kint aludt a Nagy Keserűlapi alatt.

Csipike már pitymallatkor felébredt.

– Ébredj, Kukucsi – biztatta a barátját –, mert ma kivételesen sok dolgunk van!

– Neked mindig kivételesen... – méltatlankodott Kukucsi.

– Vendégünk van! – figyelmeztette Csipike.

– Az lehetséges, de én is vendég vagyok, és vendégeskedni akarok! – jelentette ki Kukucsi határozottan.

– Hát ilyen barátom vagy? Nem akarsz segíteni egy kicsit?

– Egy kicsit igen, de sokat nem.

– Akkor légy szíves, gondoskodj egész napra való harmatról, mert ilyen jókor reggeliben könnyebb összegyűjteni akár egy egész napra valót. Hallod? Tegnap délután alig tudtam a bokrok alól egy szirompohárra valót összeszedni. Akár egy vederrevalót is

gyűjthetsz, hadd legyen, ha megszomjazik Tipetupa. Én addig gondoskodom friss szamócáról és Vadméhéktől hozok egy kis cseppentett mézet... Kelj fel, hallod?

Kukucsi látta, hogy nincs menekvés. Többet ésszel, mint erővel – gondolta. Felült.

– Hallom. Bízd rám a harmatot – és úgy tett, mint aki serényen felkel, ám mihelyt Csipike kilépett Keserűlapi alól, gyorsan visszafeküdt. – Harmatot... – motyogta. – Majd bolond leszek!

Útközben Csipike ráköszönt az ébredező Madárra.

– Madárkám, ma reggel valami nagyon szépet, ha lehet... Tudod, vendégünk van.

– Így a jó, így a jó... – bólogatott jókedvűen Madár.

– És szólj Nyúlnak, hogy vasalja ki szépen egyenesre a fülét! Nehogy szégyent hozzon rám!

– Így a jó! – helyeselt Madár, és Nyúlhoz röppent. Előbb neki adja át az üzenetet, csak azután énekel, hogy ne ébressze fel túlságosan korán a vendéget.

Csipike elégedetten nézett utána. Milyen jó, ha az embernek segítőkész barátai vannak!

Észre se vette, hogy már nyugtalan.

Időközben Tipetupa is felébredt. Kilépett Csipike odújából, megigazította pipacsmellénét, harangvirágszoknyáját.

– Jó reggelt, fiúk! – csilingelte kedves hangocskája a Keserűlapi felé, de onnan csak Kukucsi becsületes hortyogása válaszolt neki.

Odament, felemelte a Keserűlapi szélét.

– Jó reggelt, Kukucsi!

Kukucsi felriadt. Előbb kábán nézett Tipetupára, majd eszébe jutott valami. Rémülten pattant fel.

– Tyűha, a harmat! – rikkantotta, azzal uccu neki, vesd el magad, nekiiramodott Csipike odújának, felkapott egy fenyőkéreg-vödröt, és eltűnt.

– Hát ezt mi lelte? – csodálkozott Tipetupa.

Ám nem sok ideje maradt a csodálkozásra, mert az Óriásnagy Bükkfa alsó ágáról felcsendült Madár kivételesen szép reggeli éneke, amelyben Kukucsira is célzott:

Így a jó! Így a jó!

Felébredt a hétalvó,

elszaladt az ebugatta,

felköltötte Tipetupa!

– Jó reggelt, kismadár! – köszönt neki Tipetupa. – Köszönöm, hogy bevettél az énekbe, de sajnálom, hogy felköltöttem szegény Kukucsit!

– Így a jó! Így a jó! – örvendezett Madár.

– Csipikét nem láttad?

– Mindjárt jön! Mindjárt jön! – felelte Madár.

És jött is, de nem Csipike, hanem Kukucsi. Vigyázva hozta a fenyőkéreg-vödröt, ki ne locsogjon belőle a harmat.

– Hoztam, hogyúgymondjam... Igyál, ha meg tetszettél szomjazni. Ha elfogy, még hozok!

– Nahát – álmélkodott Tiptetupa –, ilyen gyorsan egy egész veder harmatot gyűjtöttél?!

Kukucsi egy kissé zavartan válaszolt.

– Kicsi koromban... tudod... mindig a bükkfa körül kergettek, ha nem gyűjtöttem gyorsan a harmatot.

Tiptetupa belemerített a vödörbe egy virágszirommal.

– Jó harmat – mondta, miután kortyolt egyet. – Talán a tegnapinál is jobb. Honnan hoztad?

– Ezt?... A harmatot?... Persze a mogyorólevelekről. Azokon több szokott lenni. Mogyoróharmat.

– Akkor azért... – bólintott Tiptetupa.

– Így a jó! Így a jó! – kiáltotta Madár, és Tiptetupa éppen meg akarta kérdezni tőle, hogy ezt mire érti, amikor észrevette, hogy Csipike közeledik a Korhadozóbeli Vén Fenyőfa irányából. Úgy megrakodott, hogy nyögött belé. Egy elől-hátul megrakott sós-kalevél-átalvetőt cipelt.

– Jó reggelt, kedves Tiptetupa! – és letette az átalvetőt. – Egy kis mézbe mártott szármóca. Reggelire.

– Kedves vagy, Csipike, és jó reggelt. De én előbb megmosdanék. Hol tartjátok a nyárvizet?

Csipike tétován pillantott Kukucsira.

– Nafene – motyogta Kukucsi. – Most meg nyárvíz.

– A... milyen vizet mondtál? – kérdezte Csipike.

– Hát a nyárvizet. Ti nem szoktatok mosdani?

– Szoktunk, ó hogyne, sokat szoktunk – vágott bele Kukucsi, nehogy Csipike szóljon meg. – Nekem Bagoly

Doktor megtiltotta. Egészségileg. Pedig szeretnék...

– Neked Bagoly Doktor a túlzott táplálkozást tiltotta meg, nem a mosdást – helyesbített Csipike.

Kukucsi nem bántódott meg.

– Az nagyjából mindegy – mondta, de Típetupa erre nem volt kíváncsi.

– Hát akkor hol a nyárivíz? – kérdezte.

– Ahaaa... a nyárivíz! – jött meg a Kukucsi kedve, mert látta, nem fessegetik tovább a mosakodást. – A nyárivíz a nyáriforrásban van, abban szoktuk tartani, ott mosdik Csipike minden reggel. Ez az ösvény – mutatta – éppen oda vezet.

Típetupa elindult. Útközben tépett néhány margarétaszirmot, törülközőnek.

– A Forrás ugyan mitől nyári? – nézett Kukucsira Csipike. – Hiszen télen is ott van a helyén!

– Hát télen téli, nyáron nyári. Úgysem az a fontos, hogy valójában micsoda, hanem az, hogy minek mondjuk. Te is így szoktad. Ha Típetupának nyárivíz kell, legyen nyári-forrás. Nem?

– Furákat beszélsz, Kukucsi, de még gondolkodom rajta. Különben megkértelek, hogy gyűjtsél harmatot Típetupának. Hoztál?

– Oda nézz! – mutatott Kukucsi a vödörre. Csipike elégedetten pillantott barátjára.

– Mégis van benned becsület.

Kerekes Nikolett,
Gyulakuta

Kapusi Anna
Sára, Gyulakuta

Tipetupa és Csipike

– ahogy olvasóink elképzelték
a gyulakuti napközi Méhecske
csoportjában, illetve a marosvásárhelyi
Coșbuc Iskola I. B osztályában

Haraszti Gréta,
Marosvásárhely

Birton Viktória,
Marosvásárhely

Ügyesedjünk

• Az örvéndi óvodában Demeter Földesi Éva és Könyves Tímea óvó néni csoportja többféle technikát is kipróbált, hogy telet varázsoljon tájaikra. Számoljátok össze, hányféle anyagot használtak fel a havas képekhez.

• Hogy mi mindenre jó az arclemosó vattakorong! Szabó Gyöngyi tanító néni szilágycsehi osztálya doromboló cicát, Györgyi Dalma tanító néni makfalvi diákjai havas háztetőt, Szakács Anikó székelyszenterzsébeti tanítványai pedig hóembert ragasztottak belőle.

• Mintalyukasztóval kivágott hópelyhek szikráznak a kacsakaringós faágakon. Csáky Rozália és Feleki Edit Gyöngyvirág csoportja a székelyszeresztúri Napsugár Napköziben ugyanennek a csodafának megtervezte a tavaszi, nyári, őszi ruháját is.

● *Elkel most a nagykendő, a meleg sapka. Megörvend a törpenép, ha hurkoltok ti is néhányat úgy, mint **Márton Annamária** és **Geréd Erika csikdánfalvi** tanítványai. Színes fonalmaradék, kartongyűrű és egy kis türelem kell hozzá.*

● A muffin-kucsmás eszkimó halászokat, a rizs-macit **Kovács Júlia** és **Szucher Zsuzsa** óvónéni csoportja ragasztotta a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Gyakorló Óvodájában.

● Ennek vajon hol a helye? **Bak Márta** tanító néni előkészítő kisdiákjai a **kolozsvári** Zenelíceumban óriások doboz-kockáival játszanak.

● **Szilágyi-Székely Melinda** tanító néni magyarlapádi kisdiákjainak sízője fogpiszkáló-bottal egyensúlyoz.

● **Benkő Melinda Ibolya** tanító néni osztálya a **szászrégeni** A. Maior Iskolában vegyes technikával készítette a téli képet. A szánkó talpa szívószál, hiszen ilyenkor úgysem szürcsölünk üdítőt.

Szárnybontó

Dénes Erika,
Muzsna

A hóember mindig csak áll,
sohasem jár.
A gyerekek szánkáznak,
és hógolyókat dobálnak.
A gyerekek örülnek a télnek,
de nem örülnek a borúnak, szélnek.
A szánkával lecsúsznak a hegyen,
és várják a következő telet.

Pál Sándor Zoltán,
Kolozsvár

Üdvarunkon áll egy nyárfa,
Elmosolyodik, ki látja.
Tavasszal rügy zöldell ágán,
Nyáron dalol rajta sármány.
Ősszel már levele sárga,
Télen hó hullik reája.

Balázs Blanka,
Kolozsvár

Lestyán Szilvia,
Csíkszentgyörgy

Ha többet megyünk, mint a másik,
Érmet kapunk, ez normális.
De az érem mire jó?
Ha van rajta kakaó,
Megenni, arra jó!
Ropogós és úgy finom,
Így finom és úgy finom,
Kakaóval, úgy finom.

Gál Janka és Misiac Ingrid,
Kolozsvár

Szilágyi Henrietta,
Magyarlapád

Volt egyszer egy kis csillag.
Le szeretett volna jutni a földre.
Egyszer híre kelt, hogy egy
csillag lejutott a Földre. A kis
csillag eldöntötte, hogy a kö-
vetkező ő lesz. Amint repült,
észrevette, hogy nagyon forró
lett. Hirtelen eltűnt, azóta sem
látta senki az égvilágon.

Mantia Lilla, Sepsiszentgyörgy

Cornea Edina,
Marosfalu

Szánkóznak a gyerekek,
építenek hóembert.
Bejönnek a meleg házba,
tea lesz majd vacsorára!

Török Ivett,
Nyárádszereda

Szeretlek én nagyon, anya,
kicsit szigorú vagy, apa.
Ez egy összetartó család,
itt már senki sem galád.

Siklódi Réka,
Nyárádszereda

Csobogott a víz,
épült a fal,
néha ledőlt a fal,
jöttek a gátrombolók,
jött az áradás.
Egy nap megjött a pokol.
Amin járok, az a pokol.
Amin járok, az a Beton.

Bibza Boldizsár,
Kolozsvár

Pertea Alexandra,
Komandó

Volt egyszer egy nagy út, és annak
négy lába. Egyik lába olyan kicsi volt,
hogy egyet léptél, s már ott is voltál.
Három lába pedig olyan hosszú, hogy
egyed csattintott velük, s aki mellette
állt, megsüketült.

A farka patakból volt, s aki belőle
ivott, és előtte rossz volt, rögtön jóvá
változott.

Sövér Juliánna, Gyergyószentmiklós

Kovács Júlia,
Torda

Csipike postája

Hókusz-pókusz, legyen kétszer ekkora a Szivárvány, hogy minden gyermekrajz, vers, kézimunka és fénykép beleférjen. Míg a varázslat sikerül, hadd soroljuk fel levélíróinkat: **Gyermes Fruzsina**, Nagykároly; **Rednik Patrik Dezső**, Lele; **Bóné Hanna és Dóra**, Zilah; **Püsök Patrik**, Szilágypanit; **Maier Denis**, Kaplony; **Hengye Bianka**, Érkeserű; **Bedő-Tar Zerind**, Erdőszentgyörgy; **Nagy Evelyn Adrienn**, Marosvásárhely; **Szilágyi Zelmira**, Magyarkapus; **Szallai Fruzsina**, Érmihályfalva; **Czompa Viktória**, Szinerváralja; **Albert Bence**, Csíkszentdomokos; **Váradi Annabella Jázmin**, Dicsőszentmárton; **Fejér Csenge**, Zabola;

Schrádi Flórián, Mezőfény; a **kolozsvári** Vidám Vonatocska Óvoda Bóbita csoportja; a **nagyvárad** Szent László Katolikus Óvoda középcsoportja; a **marosvásárhelyi** G. Coşbuc Iskola I. B, a L. Rebreanu Iskola II. F; a **zilahi** I. Maniu Iskola I. B; a **szatmárnémeti** Művészeti Líceum I. B, a Bălcescu–Petőfi Iskola I. C osztálya; az **avasújjvárosi** I. B; a **csíkszentdomokosi** II. B; a **csíkdánfalvi** előkészítő és I. SbS; az **olthévízi** I. B; a **zabolai** I. B; az **orbitelki** I.; a **kovásznai** I. B; a **varsolci** I. B; a **szilágypaniti** II.; a **margittai** II. A; a **székelyszenterzsébeti**, a **bagosi**, az **ivói**, a **dési** előkészítő osztály.

• Az egeres-gyártelepi óvodánkba néhány évnyi kihagyás után megérkezett a Szivárvány. Nagy örömmel és nyitottsággal fogadtuk. Szeretettel küldjük az anyukákkal, nagymamákkal közösen készült fényképet. **Kolcsár Katalin** óvónő

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatója:

● **Román Melinda tanító néni** kisdiákjai a **szatmárnémeti M. Eliade Iskolában** minden hónapban megismerkednek a jellegzetes népszokásokkal, játszanak, énekelnek. Így telik meg élménnyel, jóhangulattal az őszi ború vagy a téli zimankó.

● **A szilágycsehi elsősök** Márton-napi ludai nem csúsztak jégen, tehát fehér Karácsonyt jósoltak. Bevált a jóslás? Így is jó volt, úgy is jó volt – nevetnek vidáman **Ilyés Mária tanító-nő** kisdiákjai.

Címlap:
SZILÁGYI TOSA
KATALIN

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR– EDITŪRA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

● **Kátai Judit tanító néni** nyárádszeredai másodikosai ebben a tanévben barátkoztak meg a Szivárvánnyal. Bemutatták nekünk versíró tudományukat, és azt is, mennyire szeretnek a hóban játszani.

Rajz-üzenet

Pap László
Tétény,
Marosvásárhely

Fazakas Áron,
Egeres-Gyártelep

Pauer Petra,
Kolozsvár

Bodó Krisztina,
Marosvásárhely

Antal Beáta,
Kovácszna

Ára 3 LEJ, 400 FT

Bartus Tímea Karola,
Varsolc